

עוזר וייצמן העולם הזה

עוזר וייצמן שר בממשלת ישראל, כשמאחוריו ראומה רעייתו. וייצמן רצה לשבת על הדשא ביחד עם אשתו. אך הפריע לו בשיבה שלט"מיתכת, שהיה תקוע באדמה. הוא לא היסס, תלש את השלט ממקומו. הזיז אותו הצידה והתיישב.

עוזר וייצמן העולם הזה

רחל דיין שהוזמנה גם היא לאירוע לציון 20 שנה למילחמה. היתה שם כאלמנתו של משה דיין, שר הביטחון דאז. כשהכל באו וישבו על הדשא, ישבה היא על המדרגות של האמפיטאטרון. מישהו ראה אותה, חשב שלא נאה שאשה כה מטופחת תשב על הדשא כאחד העם, ומיהר והביא ספסל. בתמונה עוזרת מישהי לדיין לקום מן המדרגות אל הספסל. רות דיין, גרושתו של דיין, ישבה לא הרחק על הדשא. ביחד עם בתה יעל.

ר"ן. שניהם שפצו מחמאות על מיפעלו של שפירא. זה לא נשאר חייב והחמיא בחזרה: "לולא ריגעייהקסם של השחקנים — לא היינו עומדים כאן!"

היתה עדנה ביום הראשון אחריו הצהריים. בעת חגיגה רבתי-מש"תתפים, שנערכה לכבוד מלאת 40 שנים לתיאטרון הקאמרי. נאמו **עוזר פלדמן**, מנכ"ל התיאטרון והשחקנית **חנה מן**

רה ברדוגו, דוברת סיעת המערך בכנסת. היא תילתלה את שיערה (שהיה קצוץ וחלק). חרף הערות והמחמאות שקטפה, התקשתה להתרגל אליו.

עוזר אשה הרואכת על תיסרוקתה החרשה היא אשת החברה **ינה לחוביץ**. זו קיצ"ר שהיא רוקת-קארה, וכל מי שמרגיע אותה ש"זה חמוד" ממש גורם

ריבית, בהקמת מעון לאמנים ועוד. אווה התגיירה עם נישואיה לישראל, ולפני שבוע חיתנה את בתה הבכורה.

המהגר **רב אמיר** עוסק בהשכחת גזע-הבוקסים בשיטה מאוד יחודית. הוא הביא עימו מחו"ל תיבה שבתוכה עיניים ציבעוניות מזוכיות, כדוגמת העיניים התותבות שמשתמשים בהם אנשים. כשהוא בתפקיד,

ואילתור מפתיעים. אך כשחברי עינבל הוזמנו לריקוד-גומלין פיליפיני, לא עמדה השגרייה בקצב. נראה שהיא מעדיפה את המחולות התימניים.

המנהל האמנותי של הלהקה הפיליפינית, **חוזיה לרדו זאבאר**, העדיף לפתור תשבי צים בזמן שחברי להקתו הופיעו על הבימה. המארחת הפיליפינית, שהסבירה לישראלים את

לאה רבין עמדה והחזיקה בידה את מעריב, כשלידה האלוף יוסי פלד. צלם מעריב. נאור רהב, קפץ על המציאה וזינק לעברה, כדי להנציח את המראה. מרוב התרגשות נפל הכתר מאחת משיניו. הוא התחיל לחפשו על הארץ, בעזרת כל הסובבים. במקום עבר תת-אלוף, ומבלי להתכוף הצביע: זה שם! את הערב היפה אירגן איתו הבר, יועץ-התיקשורת של יצחק רבין, שהוא בהשאלה מידעיות אחרונות. הוא פנה אל הצהרונים והציע להם להוציא לאור גליון מיוחד לכבוד האירוע, אך רק מעריב נענה. זכה בכך שגליונותיו יחולקו על-ידי חיילות. ידיעות אחרונות איחד במתן התשובה והפסיד במירוץ.

לה לשיכרון-לב וזוכה כתשובה המוחצת: "אבל זה רק חמוד!"

שר-החינוך והתרבות **יצחק נבו** התארח ביום החמישי, בבית-ברל. במכון היהודי-ערבי. אחר הנואמים באותו הערב היה ראשי-מועצת בקה"א-ערביה, **סמיר דרוויש**. נבון, שהתפעל מהעברית הרהוטה שבפיו, ביקש ממנו לעזור לו לשמר את החית והעין בשפת-היקודש.

הוא נוהג להשוות את צבע עיני הבוקסים עם הרוגמות ש"כ בתניה. כך הוא קובע את מידת טוהר-הגזע. כלכן שהיה נוכח ולא אהב את השיטה הציע שיש תמשו בערשות מגע ציבעוניות לכלבים, ובכך יפתרו את הבעיה.

אחרי שרוקנה את ביתה מכל המזכרות שצברה במשך עשרות שנים של פעילות נסתי עות ברחבי-עולם, החליטה **רות דיין** להתלבש על הסיפריה הע"קית שלה, המונה אלפיים ספריים, ולחלק אותם לפי קטגוריות של נובלות, ביוגרפיות, אנציק"לופריות ועוד. העובדה המדהימה היא שרות קראה, לדבריה, את כל הספרים שבביתה.

מהות הריקוד, קראה ברמקול כשמו של זאבאר פעמיים, כרי להציגו לפני הנוכחים. אך האיש היה טרור בתשבצים, ולא שם לב שקוראים כשמו. המנחה החליטה לוותר עליו, ולהציג מישהו אחר.

בין הנוכחים כקוקטיל החגיגי למשתתפי תערוכת-היד כלבים, נראתה גם רוזנת שוודית בשם **אוורה אוסטר**, החיה בא"ר. אוסטר, בניגוד לנשים אחרות במעמדה, אינה מבוכת את זמנה במסיבות, אירועים וביקור בבטיקים. היא מעדיפה לעסוק בקליעה למטרה, בשיטי-איכטות, בהפעלת רדיו-טלפון, באילוף כלבים, בנהיגה באוטובוס באגד (בהתנדבות), באימוץ ילדים חסי